

der blevet anvendt vold eller trusler om vold, så er det voldtægt, og så bør det straffes som voldtægt.

Og lad mig så sige til diskussionen om, hvorvidt der skal være en minimumsstraf, at det er der jo allerede i dag. Der er en minimumsstraf i § 216 i straffeloven. Overtrædelse kan nemlig ikke straffes med bøde, heller ikke med hæfte – det er vi så i øvrigt ved at afskaffe, det kommer nok på et tidspunkt – men selv med den formulering, der er i dag, kan det ikke straffes med bøde eller hæfte.

Altså, der er en minimumsstraf. Bliver man kendt skyldig i voldtægt, så skal man i fængsel, og efter de gældende regler er det minimum 30 dage i fængsel. Så der er en minimumsstraf.

Så den dér diskussion om, at man ikke vil have en minimumsstraf ind, holder ikke. Det har Folketinget været enige om i mange år. Det, man kan diskutere, er, hvor minimumsstraffen så skal ligge henne. Det er en helt anden diskussion. Men det var bare for at få bragt det på plads.

Det, der er vores intention i Frihed 2000, er, at strafudmålingen sættes væsentligt højere, end den bliver i dag, og det er vores opfattelse, at det her beslutningsforslag er en glimrende måde at gøre det på. Det er i hvert fald et skridt i den rigtige retning.

Jeg vil afslutningsvis sige, at havde vi formuleret forslaget her, så havde vi nok skruet bissen lidt mere på; men jeg forstår til fulde – også på hr. Helge Adam Møller, ordfører for forslagsstillerne – at man har prøvet at lave et forslag, som man håbede på kunne samle flertal i Folketinget. Det tror jeg ikke man kan. Vi har desværre et forkert sammensat Folketing i øjeblikket, men det kan være, det hjælper efter næste valg.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Der er rent faktisk et flertal i Folketinget, som har fået gennemført, at man gør op med den traditionelle gamle model om, at det er pengene, der er vigtigere end mennesket.

Men hvor var hr. Tom Behnke, dengang Enhedslisten, Kristeligt Folkeparti og SF fik regeringen til at vedtage et forslag til vedtagelse, der gik på, at Straffelovrådet skulle se samlet på, hvordan strafferammerne ser ud?

Der var et af eksemplerne netop det forfærdelige: En person bliver slået til lirekassemand, han får en bestemt type af straf. Så tager han en tegnebog, og så er det et andet niveau. Det var et

af eksemplerne under den dér debat. Men da stemte Frihed 2000 imod. Så kom ikke her og sig, at der ikke er et flertal i Folketinget, som ønsker at få gjort op med det her.

Og så synes jeg, det er utrolig strengt af hr. Tom Behnke – jeg forsøgte virkelig at komme med et afbalanceret indlæg under førstebehandlingen her, hvor jeg forsøgte at inddrage den virkelighed og den viden, der var, og jeg nævnte den nye undersøgelse i Esbjerg, som hr. Tom Behnke tilsyneladende ikke kender, og sagde: Problemet for de kvinder er da, at den pågældende bliver frikendt efter § 216.

Det er så alvorligt for en pige, som kommer i den situation, at den pågældende voldtægtsforbryder så bliver frikendt. Det synes jeg hr. Tom Behnke skulle have taget mere alvorligt.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg tror da, at alle herinde – det har jeg da hørt af debatten her – er fuldstændig enige med hr.

Tom Behnke i, at voldtægt skal straffes og dømmes, og det skal dømmes hårdt. Det er en alvorlig forbrydelse.

Problemet er, og det var hr. Tom Behnke overhovedet ikke inde på, at der måske er en del kvinder, som ikke anmelder noget, som de opfatter som voldtægt, fordi de er nervøse for, at forbryderen skal blive frikendt.

Det er et selvstændigt problem, at hvis minimumsstraffen bliver så høj, at domstolene vil være tilbøjelige til at sige, at det her var ikke slemt nok til at være voldtægt, så risikerer man, at anmeldeshyppigheden vil gå ned, og så er der mange kvinder, som går rundt og ikke tør anmelde en voldtægt, fordi de ikke vil udstilles i offentligheden med al den skam og omtale, det giver.

Den del af det kommer hr. Tom Behnke slet ikke ind på. Vi har jo interesse i, at så mange voldtægter som muligt bliver anmeldt og prøvet i det retlige system.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FRI):

Til fru Elisabeth Arnold: Det tror jeg ikke på. Det kan godt være, det er sådan, hvis det er jurister, der er involveret i det her, som har kendskab til de her ting, som kender systemet ind og ud. Jeg tror ikke på, at den kvinde, der er blevet udsat for en voldtægt, sætter sig ned og begynder at læse juraen og vurdere: Er der en minimums-